మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"**టైంకి వచ్చారు** భరద్వాజా.. కాఫీ తీసుకోండి.. పాణిగారూ మీరు కూడా.."నవ్వుతూ ట్రేలో వున్న పొగలుచిమ్మే కాఫీ అందించింది.

"ఆ తర్వాతేమైందీ.. ఇంతకీ మీ మనవడు మైదాడబ్బా మొత్తం బావిలో వంపేసాడా.. ?"అడిగింది తనూ ఓ కప్పుతీసుకుని పక్కనున్న సోఫాలో కూర్చుంటూ ముత్తుస్వామి వైపుచూసి.

భరద్వాజకేసి బెరుగ్గా చూసి, "ఆ.. అదీ.. ఔనమ్మా.." గొణిగాడు ముత్తుస్వామి.

"విన్నారా భరద్వాజా.. ఏమైందో..." అంటూ చెప్పబోయింది.

"నేను తర్వాత వింటాలే.. నువ్వు కానీయ్.." తన్నుకొస్తున్న నవ్వుని దగ్గగా మార్చుకుంటూ బయటికి నడిచాడు. అప్పటికే బలవంతంగా నవ్వాపుకుంటున్న పాణి కూడా త్వరత్వరగా భరద్వాజననుసరించాడు.

"ఇంతకీ.. బావిలో నీళ్ళేమయ్యాయి మరీ.." అడుగుతున్న మనోజ్ఞ గొంతు లీలగా వినిపిస్తుంటే పూలకుండీల పక్కన గట్టుమీద సెటిలయ్యాడు.

"సర్..." షాకింగ్ గా చూస్తూ పాణి పిలిచాకా స్ట్రైక్ అయ్యిందతనికి తాను ఎక్కడ కూర్చున్నాడో. తెల్లబోయి చూస్తున్న పాణి ముఖం చూసి, "ఏం చేస్తాం పాణీ.. సావాసదోషం..", అంటూ ఒక్కసారిగా పైకే నవ్వేసాడు. అది చూసిన పాణి కూడా పకాల్న నవ్వుతూ శృతికలిపాడతనితో.

అంతలో "మీరిక్కడున్నారా..?" అంటూ మనోజ్ఞ రావడం గమనించి ఆపారిద్దరూ.

"సారూ దుర్గ గుడి ప్రసాదం.." వెనకే వచ్చిన స్వామి అందించాడు భరద్వాజకి.

"ఇంతకీ కాఫీ ఎలావుందో చెప్పలేదు అంకుల్ మీరు.." చిరునవ్వుతో అడిగింది ముత్తుస్వామిని.

ప్రసాదం తీసుకుని కళ్ళకద్దుకున్నాడు భరద్వాజ, 'ఈ అమాయకురాలి ముఖంలో కల్మషం లేని ఈ నవ్వు అలాగే వుండనివ్వు తల్లీ...' మనసులో ప్రార్థించి నోట్లో పెట్టుకున్నాడు.

సమాధానం చెప్పమన్నట్టు చూసింది ముత్తుస్వామి వైపు, "అమృతంలా పెట్టావమ్మా.. కాబోయేవాడు నిజంగా అదృష్టవంతుడు..." చెప్పి నోరు జారానని గ్రహించి కంగారుగా అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

"కదా.." నవ్వేసింది భరద్వాజవైపు చూసి.

గంభీరంగా చూసాడు భరద్వాజ. పాణి సిట్యుయేషన్ గ్రహించి కామ్ గా తప్పుకున్నాడు.

భరద్వాజ ఏమీ మాట్లాడకుండా లేచి లాన్ లోకి నడిచాడు.

"ఏమైంది తప్పేమన్నానూ... అంత సీరియస్ అయ్యారు.. మీరు అదృష్టవంతులే కదా..!" తియ్యగా నవ్వుతూ అంది గార్డెన్ ఛైర్లో కూర్చుంటూ.

గుండెల నిండా ఊపిరి తీసుకున్నాడు. ఆమెని నిలువరించే ధైర్యం తనకివ్వమని మనసులోనే భగవంతుడిని ప్రార్థించాడు.

"డాక్టర్ మనోహర్ గారు వయసు, అందం, చదువు, ఆస్తీ, అన్నీ వున్న ఓ కుర్రాణ్ణి తన అల్లుడిగా ఎక్స్‌పెక్ట్ చేస్తారు మనోజ్ఞా.. తన కూతురి కంటే ఓ పాతికేళ్ళు పెద్దవాడ్ని, దాదాపు తన ఏజ్ వాడ్ని కాదు.." కోపంగా అన్నాడు.

"అందరు తండ్రులకీ అలాంటి అల్లుడే కావాలి. కానీ కుదరదు కదా. నెమ్మదిగా కాంప్రమైజ్ అవుతారు.. " తాపీగా చెప్పింది.

"నేను తెలుసుకున్నాను మనూ.. హీ వాంట్స్ యూ టూ మ్యారీ.. ఆనంద్.."

"బట్ ఐ డోన్ట్. అందర్లాగే ఆయనా కన్ఫ్యూజ్ అయ్యుంటారు.. నేను ఎక్స్ ప్లైన్ చేస్తాను మేం స్నేహితులం మాత్రమే అని, ఆయనర్థం చేసుకుంటారు. నేనిష్టపడ్డ వ్యక్తిని చూసి ఆయన గర్వపడే రోజొస్తుంది మిస్టర్ ఛార్మింగ్.. " అల్లరిగా నవ్వుతూ అంది.

"ఇప్పుడున్న ఛార్మ్ ఇంకో అయిదేళ్ళకుండదు మనూ.. చాలా తొందర్లో పోతుంది. మై హెయిర్ విల్ గో ఆఫ్, స్కిన్ లూజెన్స్.. ఇంకొన్నేళ్ళలోనే కంప్లీట్ గా పూర్తిగా ముసలివాడినైపోతాను.. నీ ఏజ్ వాళ్లంతా సెకండ్ హనీమూన్ కి వెళ్తుంటే ముసలి మొగుడ్నేసుకుని హాస్పిటళ్ళ చుట్టూ చక్కర్లు కొట్టాల్సొస్తుంది నీకు. అది కథల్లో, సినిమాల్లోలా వుండదు. బీ.పీ., డయాబిటిస్, హార్ట్, లంగ్స్, కిడ్నీస్, లివర్.. ఏది అఫెక్టవుతుందో తెలీదు. యూ వోన్ట్ హావ్ ఏ లైఫ్..." ఉద్వేగంగా చెప్పాడు.

"నేనో డాక్టర్ని భరద్వాజా. మీ ఏజింగ్ ఎప్పుడు స్టార్టవుతుందో, ఎలా వుండచ్చో చెప్పి నన్ను భయపెట్టక్కర్లేదు. ఐ కేన్ ఇమాజిన్.. కానీ ఏజ్ వల్ల వీగిపోయే ప్రేమ, ప్రేమే కాదు. మన పాత తరాల్లో అలా ఎందరు లేరు. ఇప్పుడూ ఎందరు లేరు. మా పేరెంట్స్ కి మధ్య గ్యాప్ పదేళ్ళు. మన మధ్య మరో పన్నెండేళ్లు. అంతేకదా.. ఇట్స్ ఓ.కే. ఐ విల్ లెర్న్ టూ లివ్ విత్ ఇట్ అండ్ యూ విల్ టూ. ఐ కేన్ బెట్ ఆన్ దట్. జస్ట్ థింక్ ఓవర్ భరద్వాజా.. లేనిపోని భయాలతో మన లైఫ్ వేస్ట్ చేయకండి. లెటజ్ మేకిట్ ఏ బ్యూటిఫుల్ ప్లేస్ టూ లివ్ ఇన్.. ఐ ప్రామిస్... వీ వోన్ట్ రిగ్రెట్ ఇట్... " చెప్పింది ఆర్తిగా చూస్తూ.

"ఐ నో.. ఐ వోన్ట్ రిగ్రెట్ ఇట్.. బట్ ఐ నీదర్ వాంట్ యూ ఆల్సో టూ రిగ్రెట్ ఫర్ ఎనీ థింగ్ ఇన్ లైఫ్.. " సూటిగా అన్నాడు.

"నేనేమీ చిన్నపిల్లని కాను."

"కావు కాబట్టే అర్థం చేసుకుంటావని చెప్తున్నాను. ఇప్పుడు... ఇష్టం పుట్టిన తొలి రోజుల్లో ఎవరికైనా ప్రేమో అద్భుతమే, అన్నీ.. అన్నీ అందంగానే వుంటాయి. కానీ కాలం గడిచేకొద్దీ ఆ సాంద్రత, తీవ్రత తగ్గిపోతుంది మనోజ్ఞా.. వెగటుపుడుతుంది. ఆవేశంలో తప్పుచేసామనే భావన తినేస్తుంది. రాంగ్ పర్సన్ ని ఛూజ్ చేసుకున్నామనిపిస్తుంది. ఐరనీ ఆఫ్ ది సినేరియో ఏంటంటే.. అవతలి వ్యక్తికీ సరిగ్గా అదే అనిపిస్తుంది. అప్పుడు ఒప్పుకోనూలేరు. తప్పుకోనూలేరు. బాధగా, బాధ్యతగా, భారంగా జీవితం వెళ్ళదీసేస్తారు. అలా ఎందర్నో చూసాను. అలాంటి నూటికి తొంభై మందిలో నేనో పార్ట్ కానూలేను. నిన్నో విక్టిమ్ నీ చేయలేను." స్థిరంగా చెప్పాడు.

"మిమ్మల్నేమీ అడగట్లేదు భరద్వాజా నేను.."

"డోన్ట్ బీ సిల్లీ... అడగనంతమాత్రాన నువ్వెలాంటి ఆలోచనలు చేస్తున్నావో నాకు కనిపించనంత స్టుపిడ్ ని ఐతే కాదు. ఐనా నీలో అలాంటి ఆలోచనలు రావడానికి చాలావరకూ నేనే కారణం, చాలా వరకూ. ఒకవిధంగా చూస్తే హండ్రెడ్ పర్సంట్. నా తప్పుంది. అందుకే చెప్తున్నాను.. ఇందంతా వదిలెయ్.. యూ ఆర్ క్వైట్ యంగ్.. జీవితం లో ముందుకెళ్ళాకా యూ విల్ ఫైండ్ యువర్ మిస్టర్ రైట్." నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

చిన్నగా నవ్విందామె., 'ఓ అందమైన నైట్ ఇన్ షైనింగ్ ఆర్మర్ వచ్చి నన్ను ఎగరేసుకుపోతాడనే కలలుకనే టీనేజ్ గర్ల్ స్టేజ్ లో నేను లేను భరద్వాజా. మీరు నన్నేమీ కన్విన్స్ చేయక్కరలేదు. నా మాటల వల్ల మీకిబ్బంది కలుగుతోందంటే మార్చుకోగలను, కానీ మనసులో ఆలోచనలవల్ల కలుగుతోందంటే.. అయాం సారీ.. మార్చుకోలేను. అది కేవలం నా మనసులో భావనే తప్ప, మీకలాంటి ఫీలింగే లేకుంటే,

నేనసలు ఏమీ మాట్లాడకుండానే వెళ్ళిపోయేదాన్ని. అనవసరమైన భయాలతో ప్రేమించిన వ్యక్తికి దూరం అవడానికి మీరు పడుతున్న బాధ నాకు తెలుసు. అది సరైనది కాదని మీరు తెలుసుకోవాలనే మీతో అంత ఓపెన్ గా వుంటున్నాను. ఈ ప్రేమ క్షణికం కాదని మీరు తెలుసుకోవాలనే ఇవన్నీ మాట్లాడుతున్నాను..

అయినా వాదనలతో, కన్నీళ్ళతో, గెలిచి మీ జీవితంలో సంపాదించుకునే స్థానం నాకొద్దు. ఇదేమీ మీ ఎలక్షన్ సీట్ కాదు, నన్ను చేసుకోండని క్యాంపైన్ చేసి గెలుచుకోవడానికి. మీకు మీరుగా రియలైజ్ అయ్యి నన్ను ఆహ్వానించిన రోజే మీ లైఫ్ లోకి అడుగుపెడతాను. ఆరోజు తొందర్లోనే వుందన్న నమ్మకం నాది. నేను నమ్మిన దానికోసం ఎదురుచూసే ఓర్పు నాకుంది. మీకోసం మనోజ్ఞ ఎదురుచూస్తోందన్న ఒక్కమాట మీరు గుర్తుంచుకోండి, నాకదే చాలు. అంతకుమించిన ఎక్స్పెక్టేషన్స్ ఏమీ లేవు నాకు మీనుంచి.. ఐ మీన్ ఇట్.." చెప్పింది స్థిరంగా.

కళ్ళుమూసుకుని అలాగే చాలాసేపుండిపోయాడు. ఆమె మాటల్లో తిరుగులేని స్థైర్యానికీ, క్లారిటీకీ అతని మనసు కదిలిపోయింది. తన ప్రతి ప్రశ్నకీ ఆమె దగ్గర జవాబుంది. తానోడిపోతున్నాడు. తెలుస్తోంది. కానీ, ఈ ఓటమీ మధురంగానే వుంది. వాదించి–గెలవాలని లేదు. ఓడిపోయి ఆమెని గెలుచుకోవాలనే కోరిక నెమ్మదిగా తన మనసుని ఆక్రమించుకుంటోంది. కథ గా చెప్తే ఇదంతా ఎవరూ నమ్మరేమో.. ఓ పాతికేళ్ళ పిల్ల ఓ ఏజ్డ్ మినిస్టర్ కి వలేసిందనో, లేక ఓ అమాయకమైన పిల్లని జే.కే. ట్రాప్ చేసాడనో కథలు కథలుగా చెప్పుకుంటారు.. హూ కేర్స్... చెప్పుకోనీ.. మనసున్నవాళ్ళకి తప్పక అర్థమౌతుంది, తాము పడే వేదన. కానీ.. ముందీ మనసుకేం చెప్తాడు. నిజంగా అంత డెసిషన్ తీసుకోగలడా తను.. మనోజ్ఞ జీవితం ఇది.. ఆమె కోరుకుంటున్నదే కావచ్చు కానీ, ...' తలవిదిల్చాడు. మనసుతో పోరాడీ.. పోరాడలేక, ఆలోచించీ..ఆలోచించలేక, పూర్తిగా అలిసిపోయాడు.

"నేను.. వెళ్తాను.." బెరుగ్గా అందామె.

"పద... నేనూ వస్తాను..." లేచాడు.

"వెళ్ళనా భరద్వాజా...?" మెల్లగా అడిగింది. కారు కాటేజ్ కి కాస్త దూరంలో ఆగుంది. అప్పటికి పది నిమిషాలైంది వాళ్ళక్కడికొచ్చి. కారునానుకుని అలాగే నిలబడ్డాడతను. అతను ఏదో చెప్పాలనుకుంటున్నాడని అతనిలో అనీజీనెస్ చూస్తే అర్థం అవుతూనే వుంది.

"భరద్వాజా.." పిలిచింది సందిగ్ధంగా. అతనేం ఆలోచిస్తున్నాడో తెలియక భయంవేస్తోందామెకి.

తలతిప్పి ఆమెవైపు చూశాడు. ఒక్క క్షణం తటపటాయించి, "నాకొంచెం టైం కావాలి మనోజ్ఞా.." అన్నాడు ఏ ఉపోద్ఘాతమూ లేకుండా.

అతనేం అంటున్నాడో అర్థమైన మనోజ్ఞ మొహం చప్పున వెలిగింది. నమ్మలేనట్టు చూసింది ఒక్క క్షణం తర్వాత, మెరిసే కళ్ళతో ఉద్వేగంగా చెప్పింది, "తప్పకుండా.. నేను.. వెయిట్ చేస్తాను భరద్వాజా.. ఎన్నాళ్ళైనా.. ఎన్నేళ్ళైనా.. ఇది... ఇది నాకు.. నిజంగా అనుకోని గిఫ్ట్.. థ్యాంక్స్. థ్యాంక్స్ ఎలాట్.. "

"బై మనూ.." కార్ డోర్ తీస్తూ చెప్పాడు.

"బై.. " అంటూ అటూ ఇటూ చూసి "బై.. భరద్.. ఐ.. లవ్ యూ.. "అంటూ ఓ చిన్న ఫ్లయింగ్ కిస్ విసిరేసి అక్కడనుండీ వెనక్కితిరిగిచూడకుండా కాటేజ్ వైపు పరుగుతీసింది.

ఆమె రూపం కనుమరుగయ్యే వరకూ నిశ్చలంగా చూస్తుండిపోయాడు.

"వావ్.. గుడ్ ఫీల్డింగ్... గ్రేట్.. వండర్ ఫుల్ క్యాచ్ కదూ...." వుత్సాహంగా చూస్తోందామె. చిరునవ్వుతో ఆమె ని గమనిస్తున్నాడు. రోజు మొత్తం ఆమెతో అలా క్లోజ్డ్ ఛాంబర్ లో అదీ తన ప్లేస్ లో గడపడం ఓ చిత్రమైన అనుభూతి. తాను ఆలోచిస్తానని చెప్పాకా ఆమె ముఖం

మరింత వింత కాంతితో వెలగడం గుర్తించి అతనికి ఆశ్చర్యంగా వుంది. మనసులో సంతోషం ముఖం మీద మెరవడం అంటే ఏంటో తెలుస్తోందతనికి. ఈ అనుభూతి శాశ్వతమైతే అన్నఆలోచన మనసంతా మాధుర్యాన్ని నింపుతోంది.

"ఏంటలా చూస్తున్నారు. " కళ్ళెగరేసింది.

"ఏంలేదూ.. ఏమన్నా తింటావా.. ఎనీ స్నాక్స్..?" మృదువుగా అడిగాడు.

"ఏంలేదా.. నిజమా.. సరే.. నమ్మమంటే నమ్మేస్తాను.. ఐనా మీరలా తినేసేలా చూస్తూ నన్ను తింటావా అనడుగుతారేం..?" అల్లరిగా నవ్వింది.

"ఊహు... మరీ.. అనుమానిస్తున్నావ్.. నేనలా చూడలేదు మిస్..."

"...మీకు తెలీదేమో బాస్ .. నాకు ఫేస్ రీడింగ్ కూడా తెల్సు... " కళ్ళు చక్రాల్లా తిప్పుతూ అంది.

"ఓ.. పామిస్ట్రీ.. సెన్సింగ్ పవర్.. అలాగేనా..." నవ్వాడు.

సిగ్గుపడిందామె, "నిజానికి నాకేమీ తెలీదు..."

"తెలుసు.. నేనంత డంబ్ కాదు.." సోఫాలోంచి లేచొచ్చి ఆమె పక్కన దివాన్ మీద కూర్చుంటూ చెప్పాడు. బిడియంగా చూసి కళ్ళు దించుకుంది.

చిన్నగా నవ్వి ఆమె చేతినందుకుంటూ అడిగాడు, "పోనీ.. నేను చెప్పనా నీ చేతి రేఖల్లో ఏముందో.. "

ఆశ్చర్యంగా చూసింది, చేతిలో వేలితో సున్నితంగా రాస్తూ అన్నాడు, "ఇదిగో ఈ గీత చెప్తోంది, నువ్వో మంచి అమ్మాయివనీ.. " కొద్దిగా దగ్గరకి జరుగుతూ అన్నాడు, "ఈ రేఖ చెప్తోంది యూ లుక్ లైక్ ఏన్ ఏంజిల్ అనీ..." ఆమె బుగ్గలు ఎర్రబడ్డాయి. అప్రయత్నంగా మరికాస్త వెనక్కి జరిగింది. "ఇదిగో ఈ గీత చెప్తోంది నీకు జే.కే. అంటే చాలా ఇష్టమనీ.. " ఇంకాస్త ముందుకు జరిగి నవ్వాడు. "ఇంక జరక్కు అక్కడ గోడేవుంది.. ఈ గీత చెప్తోందీ... ఏమని అడగవేం..!" నవ్వుతూ అడిగాడు.

"ఏమనీ...?"ఆమె గొంతు సన్నగా వణికింది.

"ఇప్పుడూ.. భరద్వాజకి.. ఈ ఏంజిల్ ఓ తియ్యని స్నాక్ ఇవ్వబోతోందీ అనీ.." నవ్వాడు.

సిగ్గుగా నవ్వేసి, తల అడ్డంగా తిప్పింది.

"ఇవ్వవా.. నా పామిస్ట్రీ రాంగవడానికి వీల్లేదే... మే బీ ద అదర్ వే రౌండ్ యేమో.. "అంటూ ముందుకి వంగాడు. చప్పున అతన్నాపింది భుజాలు పట్టుకుంటూ.

"ఏయ్.. మీరూ.. క్రికెట్ చూడ్డానికి వస్తే అల్లరిపెడుతున్నారనీ..."

"మీడియాకి చెప్తావా.. వెరీ గుడ్, చెప్పెయ్ నాకో పెద్ద పని తప్పిపోతుంది." నవ్వాడు.

"నేను వెళ్తాను.." లేవబోతున్న దగ్గరకి లాక్కున్నాడు. నడుంచుట్టూ చేతిని బిగించి నెమ్మదిగా ఆమె పెదవులందుకోబోయాడు. గణగణమంటూ మోగిందతని సెల్. తటాల్న అతన్ని వెనక్కి నెట్టేసి వెక్కిరించింది.

"ఐనా ఇంకా రాత్రి వరకూ ఇక్కడేగా తమరు.. చూస్కుంటాలే.. వదలనూ."అంటూ ఫోన్ ఆన్సర్ చేసాడు.

"జే.కే. హియర్.." అంటున్న అతని ముఖంలో నవ్వు మాయమైంది. సెల్ తీసుకుని విసురుగా బాల్కనీలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

దిగులుగా చూసింతను వెళ్ళిన వైపు. అలవాటుచేసుకోవాలి. ఒక పొలిటీషియన్, అందులోనూ ఓ మినిస్టర్ తో జీవితం. ఇలాగే వుంటుంది.. నవ్వుకుందంతలోనే. అప్పుడే దిగులు,అప్పుడే ఆనందం, ప్రేమలో పడ్డవారి మొదటి లక్షణాలు అని ఎక్కడో చదివిన మాట గుర్తొచ్చింది.

దాదాపు అరగంటైంది.

గంటైంది..

విసుగ్గా వాచ్ చూసుకుందామె.

లేచి బాల్కనీ వైపు నడిచింది. మాటలేమీ వినిపించడంలేదు. తటపటాయిస్తూ తలుపుతోసింది.

బాల్కనీ గోడ మీద చేతులానించి నిర్వేదంగా బయటకి చూస్తున్నాడతను. ఆమె వచ్చిన అలికిడి కూడా పట్టనంతగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడతను.

తెల్లబోయి అతని దగ్గరగా వెళ్ళింది. "భరద్వాజా..." తెప్పరిల్లి చూసాడు.

"ఏమైంది? ఏంటలా వున్నారు. లోపలికి రాలేదేం..?" అడిగింది.

"ఏంలేదు.. బానే.. బానే వున్నాను. వెళ్ళు.. నువ్వెళ్ళి మ్యాచ్ చూడు.." నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

"మీరూ.. రండి.." బెరుగ్గా పిలిచింది. మౌనంగా కదిలి లోపలికి నడిచాడు.

అలసటగా టీవీ ముందున్న తివాచీ మీద కూలబడ్డాడు. టీవీ ఆఫ్ చేసి అతని పక్కన కూర్చుందామె. కళ్ళుమూసుకుని జుట్టులోకి వేళ్ళు జొరుపుకున్నాడు. ఆశ్చర్యంగా చూసిందతనివైపు. ఎప్పుడూ చూడలేదతన్నలా. నిస్తేజంగా, దిగులుగా.. బాధగా.. ఆఖరుకి ప్రాణం మీదకొచ్చినప్పుడు నిబ్బరంగానే వున్న భరద్వాజే తెలుసామెకి. తానెప్పుడూ చూడని కోణం ఇది.

"భరద్వాజా... ఏమైనా ప్రాబ్లమా.. వర్క్ టెన్షనా.. పర్సనలా.. నాతో చెప్పరూ.. లేదంటే నావల్లా..?"

"ఛ అదేం లేదు..."

"మీరు.. ఎప్పుడూ నవ్వుతుంటేనే బాగుంటారు తెల్సా.. నవ్వరూ.. ప్లీజ్.." ఆప్యాయంగా అడిగింది. కళ్ళు విప్పి ఆమె వైపు చూసాడు.

అతని ముఖంలో అదే నైరాశ్యం. వేదనా.. బాధగా వెనక్కి వాలి సోఫానానుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు. పెదవులు అదిమిపట్టిన దుఃఖాన్ని నిలపలేక అదురుతున్నాయి. చాలా కష్టం మీద వేదనని నిగ్రహించుకుంటున్నట్టు తెలుస్తోంది. అసలు భరద్వాజని ఇలా ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఓదార్పుగా అతని భుజంమీద చేయివేసింది. అతను కదల్లేదు. బెదురుగా చూసింది.

"ఎవరికైనా ఏమైనా అయిందా? ఏంటిది మీరు నాకు భయంవేస్తోంది. ఏమైంది భరద్వాజా..? ఎనీ థింగ్ సీరియస్..?" అంటూ ప్రశ్నించింది.

అప్పటికే అతని వేదన చూసి ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు చిప్పిల్లాయి. తటపటాయిస్తూ అతని తలపై చేయి వేసింది.

"సీరియస్సే మనూ.. ఐ .. ఐ కాన్ట్ హేండిల్ దిస్ ఎలోన్ ఎనీ మోర్.."అంటూ ఇంక నిగ్రహించుకోలేనట్టు అరచేతుల్లో ముఖం దాచుకున్నాడు. నిశ్చేష్టురాలైందామె. నెమ్మదిగా అతని తలనిమురుతూ వుండిపోయింది.

కొద్ది నిమిషాలకి సర్దుకున్నాడతను.

"భయపడ్డావా..?" నవ్వడానికి విఫలప్రయత్నం చేసాడు. రెప్పార్పకుండా ఒక్క క్షణం ఆమెని చూసాడు. "నీ ఒళ్ళో తల పెట్టుకుని పడుకోవచ్చా..?"అడిగాడు. షాకింగ్ గా చూస్తూ నెమ్మదిగా తలూపి అప్రయత్నంగా చెయ్యి సాచింది.

మెల్లగా జరిగి వడిలో పడుకుని, ఆమె చేతిని తన గుండెలకాన్చుకున్నాడు. ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ, రెండో చేత్తో అతని నుదుటి మీద పడుతున్న క్రాఫ్ ని సున్నితం గా వెనక్కినెట్టింది.

చిన్నగా నవ్వాడు. "ఈ క్రాఫ్ బదులు నాకు బట్టతల వుండివుంటే...?" నవ్వుతుంటే అతని కళ్ళల్లో ఇంకా నిలిచివున్న నీటి తెర సన్నగా మెరిసింది.

"హెయిర్ వీవింగ్ చేయించేదాన్ని.. లేదా మంచి విగ్గు కొనిచ్చేదాన్ని.." చిన్నగా అతని తల పై కొట్టి చెప్పింది.

"... నన్నేమీ అడగవా..?"

"ఊహు.. మీ ఇష్టం. మీకు చెప్పాలనిపిస్తే చెప్పండి. అయినా ఓదార్పు అనేది చల్లగా సేద తీర్చేదే గానీ, తరచి తరచి ఇంక్వైరీలు పెట్టేది కాదని నా నమ్మకం..." లాలనగా అతని నుదుటిని రాస్తూ చెప్పింది.

"ఒక్కోసారి చిన్నపిల్లలా వుంటావు. మరోసారి నాకంటే మెచ్యూర్డ్ గా కనిపిస్తావెందుకు మనూ..?" ఆమెనే కళ్ళార్పకుండా చూస్తూ అడిగాడు.

"మనకిష్టమైన వాళ్ళలో ఎప్పుడైనా మనకలాగే మంచి యాంగిల్సే కనిపిస్తాయి. కూరిమి గల దినములలో అని చిన్నప్పటి పద్యం గుర్తుందా!? చూసారా కొన్ని తెలుగు పద్యాలు నాకూ గుర్తున్నాయి.." నవ్వుతూ అంది.

"నువ్వు దొరకడం నా అదృష్టం మనూ.. "ఆర్తిగా చెప్పాడు.

"అలా మీరనుకోవడం మీ గొప్పతనం. లేదంటే ఏ స్పెషాలిటీ లేదు నాలో. చాలా మామూలు అమ్మాయిని. మీరేమో ఆల్ రౌండర్.."

"చాలామంది ప్రొఫెసర్లూ, డాక్టర్లూ, మినిస్టర్లూ, బిజినెస్ పీపుల్.., బడాబాబులు, బాబాల దగ్గర్నుంచి మోస్ట్ ఆఫ్ ది మెన్.. చాలామంది మగవాళ్ళు అమ్మాయిలని బుట్టలోవేయడానికి వాడే పాత టెక్నిక్ ఇది. చాలా కష్టాల్లో వున్నట్టు ముఖంపెట్టి ఒళ్ళో తలపెట్టుకుని పడుకోవడం. వర్కౌట్ ఐతే సరే.. కాదంటే మరో ట్రిక్, లేదంటే మరొకరు. ఇక్కడ ఒడి అనేది ముఖ్యం... ఎవరిది అనేదక్కర్లేదు.. తెలుసా నీకు.. ?"అడిగాడు.

"తెలుసు.." క్లుప్తంగా చెప్పింది.

"మరెందుకు నీ ఒడిలో పడుకుంటానంటే సరే అన్నావ్.. ?"ఆమె గాజులు సవరిస్తూ అడిగాడు.

"మీకంత సీన్ లేదనీ.. "నవ్వేసింది అతని ముఖంలోకి చూస్తూ.

దూరంగా కనిపిస్తున్న చెట్లవైపు చూస్తూ "నీతో కొంచెం మాట్లాడాలి మనూ " అన్నాడు గంభీరంగా.

"చెప్పండి "

"నాకెవరి తోడైనా కావాలి. చాలా పెద్ద బరువిది. "భరద్వాజ గొంతు వణికింది.

అతని చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంది. ఆ స్పర్శ నేనున్నానని చెప్పకనే చెప్తోంది..

"ఏదైనా అడుగు మనూ.. నా గుండె మోయలేని ఈ భారాన్ని ఈ రోజు నీతో పంచుకోవాలనిపిస్తోంది.." దిగులుగా అన్నాడు.

"మీ వర్రీ దేనిగురించో నాకు తెలియటం లేదు భరద్వాజా.. ఏమని అడగను.. సరే.. ఆ ఫోన్ కాల్ ఎవరిది .. మిమ్మల్నింతగా డిస్టర్బ్ చేసిన ఆ పర్సన్ ఎవరూ...?"

"అతను.. నా.. ఏమౌతాడని చెప్పను మనూ.. అతను నా .. నా అన్నలాంటి వాడనచ్చేమో.."అతని గొంతు వణికింది.

"యూ మీన్ కేశవన్నలా...మీ కజిన్.."

తల అడ్డంగా తిప్పాడు. "కాదు.. హీ ఈజ్ మై ... మై బ్రదర్.. సమాజం ఒప్పుకోని, అన్న అని పలకడానికి నా నాలుక కూడా అంగీకరించని ఓ బంధం..."

"ఓహ్.. అయామ్ సారీ.. ఈజ్ హీ డిస్టర్బింగ్ యూ.. మీ నాన్నగారికి తెలుసా ఈ విషయం?"

"అతను ఎవరనుకుంటున్నావ్.. ?"

"అర్థమైంది భరద్వాజా.. చెప్పారుగా ఐ కెన్ అండర్ స్టాండ్.. మీ ఫాదర్ .. ఇంకో వైఫ్.. ఆర్ మే బీ చిన్నప్పుడు చేసిన తప్పుకి రిజల్ట్.. అదేగా మీరు చెప్పేది."

"చిన్నప్పుడు చేసిన తప్పే... కానీ నాన్నది కాదు.."

కన్ఫ్యూజింగ్ గా చూసింది. "అంటే.." ఇంకేదో అడగబోయిన ఆమెకేదో స్ఫురించింది. ఒక్కసారిగా వళ్ళు జలదరించగా అతని వైపు చూసింది. నిర్వేదంగా ఆమె వైపు చూసి తలతిప్పుకున్నాడు.

"యూ గాట్ ఇట్ రైట్ మనూ... అతను.. అతను అమ్మ కొడుకు..మా అమ్మ కొడుకు..."

తుళ్ళిపడి చూసింది. తన రియాక్షన్ తో ప్రమేయం లేకుండా అతను నిర్వికారంగా ఎటో దూరంగా చూస్తున్నాడు.

తల్లంటే ఓ నమ్మకం.. ఓ గౌరవం.. ఓ నిజాయితీ.. తమ తల్లి గురించిన ఏ చెడూ విని తట్టుకోలేరే పిల్లలూ. తమ తల్లిని మించిన పవిత్రురాలు వుండదనే గుడ్డినమ్మకం ప్రతి బిడ్డకీ. దైవాన్నిమించిన స్థానం. బంధాన్ని మించిన బంధం.. అలాంటిది ఆమె గురించి చెడుగా తెలిస్తే.. ఆ పిల్లల గుండె ఎంత మండుతుందో ఊహించలేరెవ్వరూ.. ప్రపంచమే తిరగబడినట్టౌతుందా ఒక్క వార్తకీ.. అలాంటిది.. భరద్వాజ... అతను అనుభవిస్తున్న ఆవేదన స్థాయి అర్థమై నెమ్మదిగా అతని చేతిని బెదురుగా స్పృశించింది.

"అమ్మని తప్పు పట్టను మనూ.. తప్పు పట్టలేను.. తను చేసిన పాపమల్లా ప్రేమించిన వ్యక్తిని నమ్మడం ... అంతే.." భరద్వాజ కళ్ళల్లో నీళ్ళు చిప్పిల్లాయి.

అంతలో తమాయించుకున్నాడు, "తను తమ ఇంట్లో పనిచేసే ఒక డ్రైవర్ కొడుకుని ఇష్టపడింది.. అంత ఆస్తీ, పరపతీ, పేరూ వున్న వేరే తండ్రులెవరైనా సహించరేమోకానీ తాతయ్య చాలా ఆదర్శభావాలున్న వ్యక్తి. అతనితోనే అమ్మ పెళ్ళి జరిపించాలని నిశ్చయించారు. అంతలో తెలిసిందట ఆ కుర్రవాడు అతను సినిమాల్లో ఛాన్సుల కోసం తిరిగేవాడట.. చాలా మంది అమ్మాయిలని ప్రేమించాననడం.. అవసరం తీర్చుకుని వదిలేయడం అతని గుణమనీ.. అమ్మని వదలకపోవడానికి కారణం ఆమె వెనకున్న ఆస్తనీ... దాంతో తాతయ్య ఆ పెళ్ళి వద్దనేశారు.. ఆవేశంతో అతన్ని తన్ని తరిమేసారు.

కానీ అప్పటికే జరగాల్సిన డ్యామేజ్ జరిగిపోయిది. అప్పటికే అమ్మ ప్రెగ్నెంటని తెలిసింది. భయపడ్డ తను అతన్ని పెళ్ళిచేసుకోమని కోరింది. తాతయ్య చేసిన అవమానానికి రగిలిపోయిన అతను ఆవిడ్ని కాదని మద్రాస్ వెళ్ళిపోయాడు. ఆ దుర్మార్గుడి వంచనకీ, అవమానానికి ఏం చేయాలో తెలియని పరిస్థితిలో తను స్యూసైడ్ చేసుకోబోయింది. కానీ గాడ్స్ విల్ ఈజ్ డిఫెరెంట్. కష్టం మీద తను బతికింది. అంతలో మరో షాక్.. అనుకోని ఓ యాక్సిడెంట్ లో మామయ్య చనిపోయాడు, భార్యా, కొడుకులతో సహా. ఆ పరిస్థితుల్లో వేరే ఎవ్వరైనా కృంగిపోతారేమో గానీ తాతయ్య మాత్రం తట్టుకుని నిబ్బరంగా నిలబడ్డారు. మిగిలిన ఒక్క కూతుర్ని దక్కించుకోవడానికి, తన ఆరోగ్యం బాగోలేదనీ, గుండాపరేషన్ కోసం సిటీకి వెళ్తున్నట్టుగా పల్లెలో క్రియేట్ చేసి దూరంగా వెళ్ళిపోయారు.. అక్కడే అమ్మకి అతను.. అతను పుట్టాడు...

తాతయ్య కార్ డ్రైవర్ చాలా స్వామి భక్తి పరాయణుడు. అనుక్షణం తాతయ్య నీడలా వుండేవాడు. కొడుకు చేసిన పాపాన్ని తాను తీసుకుపోతాననీ, జీవితంలో కంటపడకుండా పెంచి ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకుంటాననీ ప్రాధేయపడ్డాడట. ఆ పిల్లవాడు ఎదురుగా వుంటే తన కూతురి లైఫ్ ఎటూ పాడౌతుందనే భయంతో తాతయ్య ఒప్పుకున్నారు. చనిపోయిన పిల్లవాడు పుట్టాడని అమ్మకి చెప్పి కొన్నేళ్ళతర్వాత నాన్నతో పెళ్ళి చేసారు. నాన్న, తాతయ్య నిరంతరం రాజకీయమే శ్వాసగా, ధ్యాసగా వున్న వ్యక్తులు. సో వాళ్ళు మామా అల్లుళ్ళకన్నా చాలా దగ్గర స్నేహితుల్లావుండేవారు.

తాతయ్య ఆనారోగ్యం కారణంగా తిరిగి సొంతూరికి వెళ్ళిపోయారు. ఒకరోజు తాతయ్యకి సీరియస్ గా వుందనేసరికి నేను వెళ్ళాను. తాతయ్య అక్కడ నాకీ విషయాలన్నీ చెప్పారు. వాళ్ళకి ఇన్నేళ్ళూ డబ్బుపంపిచేవారని, కానీ అప్పుడప్పుడే అతను ఆస్తిలో వాటాకోసం వేధిస్తున్నాడనీ, తాను ఆల్రెడీ అది నాన్న పేరుమీద రాసేయడంవల్ల తిరిగి అడిగే పరిస్థితిలేదు కాబట్టి ఎలాగో మేనేజ్ చేస్తున్నాననీ చెపూ ఇక అతను జీవించివుండగా అమ్మ ప్రశాంతంగా వుండడం కల్ల కాబట్టి నన్నే నిర్ణయంతీసుకోమని చెప్పారు. తాతయ్య చనిపోయాకా కొన్నేళ్లు వాళ్ళు కామ్ గా వున్నారు. నెమ్మదిగా ఎలాగో వారికి డబ్బు చేరుతున్నది నానుంచి అని తెలుసుకున్నారు. వేధించడం మొదలుపెట్టారు. చాలా ఏళ్ళే మేనేజ్ చేసాను. కానీ గత కొద్ది నెలలనుండి అతని టార్చర్ చాలా ఎక్కువగా వుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments